

Arrest

nr. 211 079 van 17 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Snikbergstraat 140A
1701 DILBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN DER BEKEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 1 augustus 2018 en heeft zich (impliciet) vluchteling verklaard op 14 augustus 2018.

1.2. Op 26 september 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager aan verzoeker ter kennis gegeven.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Afghaans staatsburger en een sjiiitische Hazara te zijn. U bent afkomstig uit Baghlan waar u uw volledige leven in het dorp Gharo Shakh in het Pul-e-Khumri-district woonde.

Op een gegeven moment werd u omwille van uw niet-traditionele kledij in uw regio aangesproken door leden van de taliban. Ze stelden u vragen over wie u was, wie uw vader was en wie de mullah van uw moskee was. De taliban ging vervolgens uw identiteit verifiëren bij de dorpsouderen en de lokale bevolking. Nadat de mensen in uw dorp uw identiteit bevestigden liet de taliban u gaan.

U werd later, wanneer u aan het werk was op landbouwgronden, nog een tweede keer aangesproken door leden van de taliban. Ze uitten beschuldigingen als zou u samengewerkt hebben met het nationale leger en omdat u geen Pashtu kon werd u opnieuw ter verificatie naar de dorpsouderen gebracht. Opnieuw liet de taliban u gaan.

De mullah van uw moskee verklaarde dat de handelwijze van de taliban er op wees dat ze excuses zochten om u te rekruteren. U besloot hierop om uw land van herkomst definitief te verlaten. Na uw vertrek kwam de taliban nog een keer langs bij uw moskee om naar u te informeren. Noodgedwongen verwees de mullah de taliban door naar uw woning. Ze keken rond in uw woning en vertrokken opnieuw nadat ze merkten dat u er effectief niet meer was.

U reisde naar Iran waar u van plan was uw leven uit te bouwen. U werd er evenwel opgepakt en een week lang vastgehouden. In Iran wou men u naar Syrië sturen om deel te nemen aan de oorlog. Uw tante, die in Iran woont, slaagde er evenwel in u vrij te kopen waardoor men u in Iran liet gaan. U zette uw reisweg verder en nadat u op een gegeven moment Calais had verlaten werd u opgepakt door Belgische politiediensten. U gaf na uw aanhouding aan dat u vervolging vreesde vanwege de taliban in uw land van herkomst waardoor uw verklaringen aanschouwd werden als een impliciet verzoek om internationale bescherming.

In het kader van uw procedure legde u geen documenten voor. U gaf aan dat een Franse bijlage die de politie had gevonden niet van u afkomstig was en dat de gegevens niet uw eigen identiteit betroffen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23

augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS 1 p. 2 en CGVS 2 p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat, hoewel het CGVS uw Afghaanse nationaliteit, uw oorspronkelijke afkomst uit Gharo Shakh en dat u daar woonachtig bent geweest niet betwijfelt, verschillende elementen indiceren dat u reeds eerder bent weggegaan uit uw herkomstregio en dat u geen zicht geeft op de meest recente plaats(en) van verblijf.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat uw geografische kennis van uw beweerde herkomstregio onaannemelijk beperkt bleek te zijn. Gevraagd naar welke dorpen er zich in uw omgeving bevinden gaf u zowel tijdens het eerste als het tweede onderhoud dezelfde vier dorpen in dezelfde volgorde op (CGVS 1 p. 12 en CGVS 2 p. 12). Dergelijke identieke opsomming lijkt te wijzen op een ingestudeerd karakter. Deze vaststelling wordt vervolgens bevestigd wanneer blijkt dat dorpen die u aangereikt worden u niet bekend zijn of dat u er niets meer over kan vertellen dan dat u er al over hoorde. U verklaarde dat u al hoorde van Hassain Zai Anar Khail en van Zawar Ali. Over het eerste dorp gaf u aan dat het een paar dorpen verder is, maar dat u zelf niet bent geweest. Inzake Zawar Ali zegt u dat het een klein dorp is dat hoger ligt dan Gharo Shakh, maar dat u er evenmin bent geweest. Safid Khan, Bagh Shamal en Hussain Zai Kohna zeggen u daarentegen niets, ofschoon deze dorpen ook in de onmiddellijke omgeving van uw herkomstregio liggen (CGVS 1 p. 15-16). Tijdens uw tweede onderhoud werd verder gepolst naar uw kennis en werd naar nog meer dorpen uit uw regio gepolst. Kharoti, Mangal, Mulla Shahzadah en Wasghari zegden u niets en wanneer gevraagd werd naar Chashmah-ye Sher gaf u aan dat u het kende. U gaf vervolgens te kennen dat Chashmah-ye Sher dicht bij Pul-e-Khumri ligt dan uw eigen dorp (CGVS 2 p. 14-15). Dit is opmerkelijk aangezien de regio Chashmah-ye Sher ten noorden ligt van uw herkomstregio en u zich om naar Pul-e-Khumri te gaan in zuidoostelijke richting dient te begeven (zie kaarten die aan map landeninformatie werden toegevoegd (UNHCR en open source)). De kennis van de dorpen uit uw streek is twijfelachtig en is een eerste indicatie dat u reeds eerder dan beweerd vertrokken bent uit Gharo Shakh.

Een zelfde vaststelling moet worden gemaakt inzake de naburige districten en provincies. Gevraagd naar welke districten grenzen aan uw eigen district verklaarde u: "Aan ene kant is er stadscentrum. Andere districten herinner ik me niet zo goed. Ik weet het niet." U gaf nog te kennen dat de districten wel in uw hoofd zaten, maar dat ze niet uit uw mond kwamen ten gevolge de stresserende situatie waarin u zich bevindt. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor de situatie waarin u zich actueel bevindt, moet worden vastgesteld dat het weinig aannemelijk is dat u zich geen andere districten meer kan herinneren. Indien u daadwerkelijk uw volledige leven en dus tot aan uw definitieve vertrek heeft gewoond kan een zekere doorleefdheid verwacht worden bij dergelijke onderwerpen. Wat de omliggende provincies betreft noemde u Kunduz, Mazar, Samanghan en Tadj Korghan. Van die vier zijn enkel Kunduz en Samanghan ook effectief aangrenzende provincies. Er werd u vervolgens gevraagd welk van de door u opgesomde provincies het dichtst was bij waar u woonde. U repliceerde hierop Kunduz, waarna u vervolgens geconfronteerd werd met het feit dat vanuit uw woonplaats Samanghan dichterbij ligt. U gaf hierop de volgende uitleg: "Ja niet ten opzichte van mijn dorp. Maar dichtstbijzijnde provincie bij Baghlan is Kunduz. En Samanghan en Tadj Korghan is andere kant." (CGVS 1 p. 23-24) Op basis van beschikbare kaartgegevens kan ook deze uitleg worden betwijfeld. Bovendien kan ook niet worden ingezien waarom u niet zoals gevraagd de provincie zou opgeven die het dichtst bij uw eigen woonplaats ligt.

Op basis van voorgaande vaststellingen moet worden geconcludeerd dat uw elementaire kennis van de regio dermate beperkt is dat het niet aannemelijk is dat u sinds uw geboorte tot aan uw definitieve vertrek eind 2015 ter plekke bent gebleven.

Ook wanneer specifiek vanuit uw eigen leefwereld gepolst wordt naar uw situatie in uw herkomstregio kan u niet overtuigen. Op de vraag of u uw volledige leven in Gharo Shakh heeft gewoond antwoordde u: "Ja, in mijn regio en ook in Doshi. Maar landbouwgronden en activiteiten en zo waren in Gharo Shakh." (CGVS 1 p. 5) Er werd gevraagd wat u bedoelde met uw antwoord inzake Doshi en u verklaarde vervolgens: "Dus ik heb daar niet effectief gewoond, daar was het huis van mijn oom langs moeders zijde. We gingen daar vaak op bezoek. Maar we woonden er zelf niet." (CGVS 1 p. 5-6) U gaf merkwaardig genoeg te kennen dat de woning van uw oom dichterbij was dan Pul-e-Khumri, de stad waar uw vader de door jullie geproduceerde landbouwproducten bracht. Volgens u was Pul-e-Khumri twee tot drie uur rijden met de auto en was het slechts een half uur tot een uur rijden naar uw oom in Doshi (CGVS 1 p. 9, 6 en 15). De verklaringen die u aflegde zijn weinig aannemelijk. Routebepaling op basis van de coördinaten van uw herkomstregio naar Pul-e-Khumri en de regio rond Kelagai (de plaats waar uw schoonbroer woonde en die zich in de omgeving bevindt van Pul-e-Barak, het dorp van uw oom (CGVS 2 p. 11)) wijst uit dat het vanaf uw woonplaats slechts vierentwintig minuten of 17,6 kilometer rijden was naar Pul-e-Khumri en dat u er vanaf uw woning veertig minuten of 36,3 kilometer zou over doen om tot in Kelagai te raken. Niet alleen is Pul-e-Khumri, in tegenstelling tot uw bewering, dus noemenswaardig dichterbij dan de woonplaats van uw oom, uw stelling dat Pul-e-Khumri tussen de twee en drie uren rijden is blijkt schromelijk overschat. U werd geconfronteerd met de incorrecte verklaringen die u aflegde en u werd er bovendien op gewezen dat u vanaf uw woonplaats bijna automatisch door Pul-e-Khumri moet passeren om naar Dushi te gaan, hetgeen de gebrekkige logica van uw verklaringen verder versterkt. U stelde hierop dat u soms langs verschillende velden ging om naar Doshi te gaan en dat u dus een andere weg kon nemen. Deze uitleg is evenwel niet toereikend daar dit niet wegneemt dat de afstand om tot uw oom te komen sowieso aanzienlijk verder was en uw inschatting over de afstand naar Pul-e-Khumri geenszins realistisch bleek te zijn. U gaf hierop aan dat u zich misschien vergiste omdat u veel stress heeft en in een moeilijke situatie zit (CGVS 1 p. 19). Zoals reeds werd opgemerkt kan begrip worden opgebracht voor het feit dat u in een moeilijke situatie zit op dit moment. Van iemand die zijn volledige leven in dezelfde regio woonde en claimt dat hij vaak naar zijn oom in Dushi op bezoek ging, kan evenwel verwacht worden dat uw verklaringen doorleefder zouden zijn en meer met de realiteit zouden stroken. Er kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat u in het kader van uw tweede onderhoud lijkt te proberen uw incorrecte verklaringen ongedaan te maken. U stelde tijdens uw tweede onderhoud immers plots dat u slechts één keer naar uw oom zou zijn geweest. Dit is geenszins in overeenstemming met uw verklaringen die u in het kader van uw eerste onderhoud aflegde en die niet voor interpretatie vatbaar zijn. Uw tweede versie van de feiten wijst er op dat u naar eigen goeddunken uw relaas wijzigt en indiceert dat u gekunstelde verklaringen aflegt inzake uw recente herkomst (CGVS 2 p. 4).

Daarnaast blijkt dat u amper naar school zou zijn gegaan en dat u daarentegen op de landbouwgronden van uw familie werkte (CGVS 1 p. 12 en 9). Ofschoon u betrokken was bij de werkzaamheden op de landbouwgronden legde u merkwaardige verklaringen af over de omvang van de gronden uw familie in haar bezit heeft. U stelde: "Die afmeting voor mij is niet zo duidelijk. Ik kan niet vertellen hoe groot.

Ik denk 300 of 500 jeribs. Maar u bent nu heel ver van mij. Ik kan dat niet zeggen van hier tot daar.” (CGVS 1 p. 9) Tijdens het tweede onderhoud werd opnieuw ingegaan op het onderwerp en werd opnieuw gevraagd hoeveel landbouwgrond uw familie in haar bezit had. U antwoordde: “Ik ken het systeem van jerib niet. Ik weet het niet hoeveel het is. Maar als je hier bent kan ik het laten zien en tonen hoe groot dat land is.” Er werd u vervolgens of u de oppervlakte van de landbouwgronden kon uitdrukken op een andere manier dan via jeribs. U gaf toen aan: “Dus kijk er is ook een systeem van biswa. Maar ik weet niet hoeveel biswa of jerib dat land was. Vader was meestal met die landen bezig. Maar ik kan het laten zien als ik kan zeggen van dit tot dat gebouw.” Er werd vervolgens opgemerkt dat het bevreemdend is dat u zich niet in jeribs of in biswa kan uitdrukken aangezien u in de landbouwsector actief bent geweest en het om jullie eigen gronden ging. Merkwaardig genoeg gaf u vervolgens aan: “Ik weet wat jerib is en hoe je dat moet meten en afmeten voor een stuk landbouwgrond. Maar ik weet niet hoeveel dat stuk van ons was.” Vervolgens werd u er op gewezen dat deze uitleg, als zou u wel overweg kunnen met de eenheid jerib maar het niet kan zeggen voor jullie eigen gronden, nog bevreemdender is. Vervolgens gaf u aan: “Ongeveer 300 jerib. Jullie zijn hier niet, ik kan het niet tonen, maar het is ongeveer 300 jerib groot. Als jullie daar zijn kan ik dat laten zien hoe groot ik daarmee bedoel. Ik heb dat nooit gemeten precies hoe groot dat land is.” (CGVS 2 p. 11) Landbouwgronden met een oppervlakte van 300 jerib kennen een equivalent van 600.000 vierkante meter, hetgeen weinig realistisch is. Uw verklaringen waren weinig overtuigend en wijzen er in elk geval op dat u weinig duidelijkheid kan scheppen over de landbouwpercelen van uw familie en vooral dat u geen affiniteit heeft met agrarische basisconcepten, hetgeen verder twijfels doet rijzen aan uw recente herkomst uit Ghara Shakh.

U legde verder veranderlijke verklaringen af over het district waar uw eigen dorp toe behoort. Vooreerst blijkt dat u de regio Dand-e-Ghuri (een regio in het Pul-e-Khumri district ten noordwesten van Pul-e-Khumri) verwart/verwist met het nabijgelegen district Dahana-e-Ghuri. Aangezien u nabij de districtgrens woonde werd, om duidelijkheid te krijgen, gevraagd waar het districthuis van uw district zich bevond en u gaf aan dat dit in Dand-e-Ghuri was (CGVS 1 p. 5). Er werd later tijdens het onderhoud gevraagd waar u uw taskara heeft afgehaald. U stelde dat u hiervoor naar het provinciehuis bent geweest in de stad Pul-e-Khumri. Er werd u vervolgens gevraagd waarom u niet naar het eigen district bent geweest waarop u antwoordde: “Mensen die vaak naar districthuis gingen konden problemen krijgen met taliban. Dat was gevaarlijk. Vader zei we gaan gewoon in provinciehuis aanvragen. Dat komen ze niet te weten. Ze kunnen ook denken ja die zijn gewoon naar stad vertrokken.” (CGVS 1 p. 13) Er werd u nogmaals gevraagd uit welk district u zelf kwam: “Dand-e-Ghuri. Sommigen noemen het Dahana en anderen Dand-e.” (CGVS 1 p. 18). Nadat u er vervolgens op gewezen werd dat Pul-e-Khumri veel dichter lag bij uw dorp dan u beweerde gaf u, in tegenstelling tot eerder, aan dat uw dorp dicht bij de grens ligt, maar wel hoort bij het district Pul-e-Khumri (CGVS 1 p. 20). Dat er onzekerheid kan zijn wanneer iemand effectief in een grensgebied woont kan enigszins worden aangenomen. Evenwel is het opmerkelijk dat u hierover veranderlijke verklaringen aflegt en dat u bovendien zou aangeven dat jullie naar het provinciehuis gingen om een taskara te verkrijgen omdat veiliger was dan uw eigen district. U gaf initieel immers meermaals aan dat u uit Dahana-e-Ghuri kwam en dat u uit veiligheidsoverwegingen naar het andere district ging, terwijl Pul-e-Khumri wel degelijk uw eigen district was (zie kaarten in landeninformatie). De weinig overtuigende verklaringen ter zake liggen dan ook in het verlengde van de eerdere vaststellingen.

Naast voorgaande opmerkingen moet verder worden gesteld dat uw kennis over de actuele situatie in uw herkomstregio evenzeer weinig overtuigend bleek te zijn. U blijkt weliswaar algemeen op de hoogte te zijn van het oploeiend geweld tussen de overheid en de taliban in de loop van 2015 in Dand-e-Ghuri, maar u bent ter zake weinig concreet (o.m. CGVS 2 p. 8). De door u aangereikte informatie was rudimentair maar weinig doorleefd en wanneer gepolst werd naar belangrijke gebeurtenissen, concrete incidenten of persoonlijkheden uit de regio blijkt andermaal dat uw kennis beperkt is. Zo blijkt dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van de Dand-e-Ghuri-deal die omstreeks september 2015 werd gesloten (zie o.m. artikel ‘TOLONews - Dand-e-Ghuri On Verge Of Turning Into Taliban Hub: Officials’). Volgens de Dand-e-Ghuri-deal hadden Afghaanse veiligheidsdiensten niet langer de mogelijkheid/toestemming om militaire operaties uit te voeren in uw herkomstregio en konden zij niemand meer arresteren zonder de toestemming van lokale ouderen. Volgens medewerkers van de provincieraad viel de Dand-e-Ghuri regio amper enkele dagen na de controversiële deal in handen van de taliban. Hoewel het akkoord snel zou geschonden worden, staat vast dat op het moment dat het akkoord werd gesloten dit een erg impactvolle gebeurtenis was die zonder twijfel bij de inwoners van de regio bekend moet geweest zijn. U gaf aan dat er wel gesprekken plaatsvonden tussen de overheid en lokale mensen, maar u gaf evenzeer aan dat dit zonder resultaat was en dat er geen afspraken werden gemaakt over wat de overheid wel en niet kon doen in uw herkomstregio (CGVS 2 p. 18).

Dat u kennelijk niet op de hoogte bleek te van het akkoord dat werd gesloten wijst er verder op dat er aan uw recente herkomst uit de regio geen geloof kan worden gehecht. Gelijkaardige vaststellingen kunnen gemaakt worden over Surkh Khotal, één van de vier dorpen die u uit uw regio heeft opgesomd. Gevraagd of u iets meer kon vertellen over het dorp of naar gebeurtenissen gelinkt aan het dorp gaf u aan dat u geen extra info had (CGVS 2 p. 16). U werd aangaande Surkh Khotal in de juiste richting geduwd wanneer u de vraag kreeg of u iets wist over een akkoord dat in het dorp werd gesloten om een wapenstilstand te verkrijgen. Ook met deze informatie had u geen idee waar het over kon gaan (CGVS 2 p. 18). Nochtans sloten ouderen van Surkh Khotal, nota bene een Hazara-gemeenschap, een opmerkelijke deal met de taliban om te vermijden dat er in het dorp nog gevechten zouden plaatsvinden. In ruil hiervoor beloofde men om belastingen te betalen aan de taliban, om wanneer nodig eten te geven aan de taliban en om de taliban vrije doorgang te garanderen in de regio (zie artikel 'Taleban in the North: Gaining ground along the Ring Road in Baghlan'). Wanneer in een naburig dorp dergelijke afspraken worden gemaakt kan verwacht worden dat dit ook in uw dorp bekend raakt. Dat u opnieuw geen informatie had over dergelijke ingrijpende wijzigingen tijdens een rumoerige periode in uw herkomstregio is twijfelachtig en doet verder vermoeden dat u reeds eerder bent vertrokken uit Gharo Shakh.

Verder is het sprekend dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van de brandstichting in twaalf moskeeën in Dand-e- Ghuri (CGVS 1 p. 17). In de loop van amper tien dagen eind juli/begin augustus 2015 werden twaalf moskeeën in brand gestoken in de Dand-e-Ghuri-regio. Bij de brandstichtingen, die als heiligschennis werden aanschouwd, werden zes van de twaalf moskeeën volledig verwoest. Indien u zich op dat moment nog in de regio zou begeven hebben kan redelijkerwijs verwacht worden dat u hiervan op de hoogte zou zijn geweest. Dat u hier niet van op de hoogte bleek te zijn versterkt dan ook verder de eerdere vaststellingen die er op wijzen dat u reeds eerder weg ging uit uw herkomstregio (zie artikel '12 mosques torched in past 10 days in Baghlan').

Aansluitend blijkt ook uw kennis van belangrijke personen en plaatsen en de hieraan gelinkte gebeurtenissen/ incidenten weinig overtuigend. U weet wie Aminullah Amarkhkel is en dat er betoogd werd tegen zijn overplaatsing, evenwel weet u niet wanneer dit zou geweest zijn en wat er dan uiteindelijk gebeurd is in dat verband (CGVS 1 p. 16-17 en CGVS 2 p. 7). U heeft verder een oppervlakkige kennis van het incident met Farkhanda en gaf aan dat iemand haar van iets heeft beschuldigd en dat hierdoor werd gedood door een menigte (CGVS 1 p. 17). Zonder dat er naar gevraagd werd noemde u somde u daarnaast nog Abdul Sattar Bariz en Mohamad Ewaz Naseri op, respectievelijk de provinciegouverneur van Baghlan en het hoofd van de politie. Wanneer dan evenwel gevraagd werd wat u kon zeggen over de provinciegouverneur bleek dat u niets over hem wist. Gevraagd naar zijn voorgangers moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven (CGVS 1 p. 17). De oppervlakkige kennis die u aan de dag legde staat tegenover bevreemdende onwetendheden. Over Abdullah Haris, een definitief geschorste burgemeester van Pul-e-Khumri die eerder al werd aangehouden nadat hij werd beschuldigd een aanslag te hebben laten uitvoeren op een gemeenteraadslid, had u geen informatie (CGVS 2 p. 25). De naam Mohammad Safar zei u niets, terwijl hij evenzeer geschorst werd van zijn functie als burgemeester in Pul-e-Khumri (CGVS 2 p. 25) (zie artikels landeninformatie). Indien u toen nog in de regio was geweest kan verwacht worden dat deze gebeurtenissen u ter ore zouden gekomen zijn. In diezelfde zin is het opmerkelijk dat u kennelijk nog nooit hoorde over Mohammad Rasool Mohseni (CGVS 2 p. 5). Rasool Mohseni was hoofd van de provincieraad in Baghlan en werd aanschouwd als een machtig persoon in de regio en een fors tegenstander van de taliban in Baghlan. Op 20 mei 2013 kwam hij, net als dertien anderen, bij een gerichte aanslag om het leven in Pul-e-Khumri (zie artikels landeninformatie). Dat de naam Mohammad Rasool Mohseni u niets zegt is gezien voormelde situatie merkwaardig.

In uw regio is de taliban talrijk aanwezig, u geeft desondanks aan dat u slechts van twee talib-commandanten hoorde, namelijk Mawlawi Lal en Mawlawi Jalal Uddin (waarbij over die laatste geen info werd teruggevonden). Behalve hun naam en het gegeven dat ze gevaarlijk zijn kan u weinig concrete info geven over hen. Wanneer vervolgens andere noemenswaardige betrokkenen uit het conflict aan uw worden voorgelegd blijkt dat u nooit over hen hoorde (o.m. Sher Alam/Masood Khan (taliban), Mullah Alam (voormalig commandant van Hezb-e- Islami uit Dand-e-Ghuri die slachtoffer werd van een aanslag en strijd voerde tegen taliban), Juma Din Mubarez (lokale commandant en voormalig jihadi die strijd voerde tegen taliban)). Ook van Qurghan Tapa had u nog niet gehoord. Nochtans is deze heuvel reeds jaren van strategisch belang in het conflict en in 2015, toen de Afghaanse veiligheidsdiensten een reeks weinig succesvolle aanvallen op de taliban uitvoerde, was Qurghan Tapa de enige controlepost die nog onder controle viel van de Afghaanse lokale politie. Alle andere controleposten in de regio Dand-e-Ghuri waren intussen in handen van de taliban gevallen.

Opnieuw moet worden gesteld dat uw verklaringen weinig overtuigend bleken te zijn en liggen deze in lijn met de andere vaststellingen die twijfels doen rijzen over uw recente herkomst.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat u evenmin documenten heeft voorgelegd die uw identiteit en mogelijk ook uw herkomst kunnen staven.

Nog in de loop van uw tweede onderhoud werd er u duidelijk gemaakt dat er op basis van verschillende vaststellingen getwijfeld werd aan uw recente herkomst. U werd meegedeeld dat een eerder verblijf op een andere locatie niet noodzakelijk problematisch was, maar wel essentieel om hierover duidelijkheid te scheppen om het CGVS in staat te stellen een nood aan bescherming te kunnen vaststellen. U bleef er evenwel bij dat u tot eind 2015 in Gharo Shakh heeft verbleven. Er moet evenwel worden geconcludeerd dat, uit wat voorafgaat, blijkt dat u uw beweerde, tot eind 2015 ononderbroken, verblijf in Gharo Shakh, gelegen in het district Pul-e-Khumri van de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt. Hierdoor kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de (overigens op zich weinig overtuigende) feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt, dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit Gharo Shak en dat u daar woonachtig bent geweest in het verleden. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RVS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/ EU)- A Judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance –

Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerd vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud, zowel op 4 september 2018 als op 19 september 2018, uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerd plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerd datum van vertrek in Ghara Shakh heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de formele en materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en meent dat hem wel internationale bescherming dient te worden toegekend.

Verzoeker vraagt in hoofddeorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming toe te kennen en in ondergeschikte orde om de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoeker voert aan dat hij vervolging vanwege de taliban vreest. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden plaatsen van eerder verblijf voor zijn komst naar België. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) verzoekers geografische kennis van zijn beweerd herkomstregio onaannemelijk beperkt is, nu zijn kennis over de dorpen in zijn streek, alsook naburige districten en provincies te wensen overlaat; (ii) verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn eigen leefwereld en meer bepaald de ligging van en de afstand vanuit zijn eigen regio van herkomst tot respectievelijk Pul-e-Khumri en Doshi - dit laatste, de woonplaats van zijn oom - niet overeenstemmen met de objectieve informatie en zijn verklaringen in het kader van het tweede persoonlijk onderhoud in dit verband niet kunnen overtuigen en wijzen op een gekunsteld karakter ervan; (iii) verzoekers verklaringen omtrent de omvang van de gronden die zijn familie in haar bezit heeft ongeloofwaardig zijn en er in elk geval op wijzen dat hij weinig duidelijkheid kan scheppen over de landbouwpercelen van zijn familie en dat hij geen affiniteit heeft met agrarische basisconcepten; (iv) verzoeker bovendien veranderlijke verklaringen aflegt met betrekking tot het district waartoe zijn eigen dorp behoort; (v) zijn kennis over de actuele situatie in zijn herkomstregio lacuneus is en evenmin kan overtuigen; (vi) tevens verzoekers kennis met betrekking tot belangrijke personen en plaatsen en de hieraan gelinkte gebeurtenissen of incidenten niet kan overtuigen; (vii) hoewel de taliban talrijk aanwezig zijn in verzoekers regio, hij slechts van twee talib-commandanten heeft gehoord en hij over hen bovendien weinig concrete informatie kan aanreiken en verzoeker voorts nooit gehoord heeft van Qurghan Tapa en

(viii) verzoeker geen enkel document voorlegt dat zijn identiteit en mogelijk ook zijn herkomst kan staven.

2.2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.3. In de bestreden beslissing overweegt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker niet voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en staat te lezen als volgt:

"(...)

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat, hoewel het CGVS uw Afghaanse nationaliteit, uw oorspronkelijke afkomst uit Gharo Shakh en dat u daar woonachtig bent geweest niet betwijfelt, verschillende elementen indiceren dat u reeds eerder bent weggegaan uit uw herkomstregio en dat u geen zicht geeft op de meest recente plaats(en) van verblijf.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat uw geografische kennis van uw beweerde herkomstregio onaannemelijk beperkt bleek te zijn. Gevraagd naar welke dorpen er zich in uw omgeving bevinden gaf u zowel tijdens het eerste als het tweede onderhoud dezelfde vier dorpen in dezelfde volgorde op (CGVS 1 p. 12 en CGVS 2 p. 12). Dergelijke identieke opsomming lijkt te wijzen op een ingestudeerd karakter. Deze vaststelling wordt vervolgens bevestigd wanneer blijkt dat dorpen die u aangereikt worden u niet bekend zijn of dat u er niets meer over kan vertellen dan dat u er al over hoorde. U verklaarde dat u al hoorde van Hassain Zai Anar Khail en van Zawar Ali. Over het eerste dorp gaf u aan dat het een paar dorpen verder is, maar dat u zelf niet bent geweest. Inzake Zawar Ali zegt u dat het een klein dorp is dat hoger ligt dan Gharo Shakh, maar dat u er evenmin bent geweest. Safid Khan, Bagh Shamal en Hussain Zai Kohna zeggen u daarentegen niets, ofschoon deze dorpen ook in de onmiddellijke omgeving van uw herkomstregio liggen (CGVS 1 p. 15-16). Tijdens uw tweede onderhoud werd verder gepolst naar uw kennis en werd naar nog meer dorpen uit uw regio gepolst. Kharoti, Mangal, Mulla Shahzadah en Wasghari zegden u niets en wanneer gevraagd werd naar Chashmah-ye Sher gaf u aan dat u het kende. U gaf vervolgens te kennen dat Chashmah-ye Sher dicht bij Pul-e-Khumri ligt dan uw eigen dorp (CGVS 2 p. 14-15). Dit is opmerkelijk aangezien de regio Chashmah-ye Sher ten noorden ligt van uw herkomstregio en u zich om naar Pul-e-Khumri te gaan in zuidoostelijke richting dient te begeven (zie kaarten die aan map landeninformatie werden toegevoegd (UNHCR en open source)). De kennis van de dorpen uit uw streek is twijfelachtig en is een eerste indicatie dat u reeds eerder dan beweerd vertrokken bent uit Gharo Shakh.

Een zelfde vaststelling moet worden gemaakt inzake de naburige districten en provincies. Gevraagd naar welke districten grenzen aan uw eigen district verklaarde u: "Aan ene kant is er stadscentrum. Andere districten herinner ik me niet zo goed. Ik weet het niet." U gaf nog te kennen dat de districten wel in uw hoofd zaten, maar dat ze niet uit uw mond kwamen ten gevolge de stresserende situatie waarin u zich bevindt. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor de situatie waarin u zich actueel bevindt, moet worden vastgesteld dat het weinig aannemelijk is dat u zich geen andere districten meer kan herinneren. Indien u daadwerkelijk uw volledige leven en dus tot aan uw definitieve vertrek heeft gewoond kan een zekere doorleefdheid verwacht worden bij dergelijke onderwerpen. Wat de omliggende provincies betreft noemde u Kunduz, Mazar, Samanghan en Tadzj Korghan.

Van die vier zijn enkel Kunduz en Samanghan ook effectief aangrenzende provincies. Er werd u vervolgens gevraagd welk van de door u opgesomde provincies het dichtst was bij waar u woonde. U repliceerde hierop Kunduz, waarna u vervolgens geconfronteerd werd met het feit dat vanuit uw woonplaats Samanghan dichterbij ligt. U gaf hierop de volgende uitleg: "Ja niet ten opzichte van mijn dorp. Maar dichtstbijzijnde provincie bij Baghlan is Kunduz. En Samanghan en Tadjik Khorghan is andere kant." (CGVS 1 p. 23-24) Op basis van beschikbare kaartgegevens kan ook deze uitleg worden betwijfeld. Bovendien kan ook niet worden ingezien waarom u niet zoals gevraagd de provincie zou opgeven die het dichtst bij uw eigen woonplaats ligt.

Op basis van voorgaande vaststellingen moet worden geconcludeerd dat uw elementaire kennis van de regio dermate beperkt is dat het niet aannemelijk is dat u sinds uw geboorte tot aan uw definitieve vertrek eind 2015 ter plekke bent gebleven.

Ook wanneer specifieker vanuit uw eigen leefwereld gepolst wordt naar uw situatie in uw herkomstregio kan u niet overtuigen. Op de vraag of u uw volledige leven in Gharo Shakh heeft gewoond antwoordde u: "Ja, in mijn regio en ook in Doshi. Maar landbouwgronden en activiteiten en zo waren in Gharo Shakh." (CGVS 1 p. 5) Er werd gevraagd wat u bedoelde met uw antwoord inzake Doshi en u verklaarde vervolgens: "Dus ik heb daar niet effectief gewoond, daar was het huis van mijn oom langs moeders zijde. We gingen daar vaak op bezoek. Maar we woonden er zelf niet." (CGVS 1 p. 5-6) U gaf merkwaardig genoeg te kennen dat de woning van uw oom dichterbij was dan Pul-e-Khumri, de stad waar uw vader de door jullie geproduceerde landbouwproducten bracht. Volgens u was Pul-e-Khumri twee tot drie uur rijden met de auto en was het slechts een half uur tot een uur rijden naar uw oom in Doshi (CGVS 1 p. 9, 6 en 15). De verklaringen die u aflegde zijn weinig aannemelijk. Routebepaling op basis van de coördinaten van uw herkomstregio naar Pul-e-Khumri en de regio rond Kelagai (de plaats waar uw schoonbroer woonde en die zich in de omgeving bevindt van Pul-e-Barak, het dorp van uw oom (CGVS 2 p. 11)) wijst uit dat het vanaf uw woonplaats slechts vierentwintig minuten of 17,6 kilometer rijden was naar Pul-e-Khumri en dat u er vanaf uw woning veertig minuten of 36,3 kilometer zou over doen om tot in Kelagai te raken. Niet alleen is Pul-e-Khumri, in tegenstelling tot uw bewering, dus noemenswaardig dichterbij dan de woonplaats van uw oom, uw stelling dat Pul-e-Khumri tussen de twee en drie uren rijden is blijkt schromelijk overschat. U werd geconfronteerd met de incorrecte verklaringen die u aflegde en u werd er bovendien op gewezen dat u vanaf uw woonplaats bijna automatisch door Pul-e-Khumri moet passeren om naar Doshi te gaan, hetgeen de gebrekkige logica van uw verklaringen verder versterkt. U stelde hierop dat u soms langs verschillende velden ging om naar Doshi te gaan en dat u dus een andere weg kon nemen. Deze uitleg is evenwel niet toereikend daar dit niet wegneemt dat de afstand om tot uw oom te komen sowieso aanzienlijk verder was en uw inschatting over de afstand naar Pul-e-Khumri geenszins realistisch bleek te zijn. U gaf hierop aan dat u zich misschien vergiste omdat u veel stress heeft en in een moeilijke situatie zit (CGVS 1 p. 19). Zoals reeds werd opgemerkt kan begrip worden opgebracht voor het feit dat u in een moeilijke situatie zit op dit moment. Van iemand die zijn volledige leven in dezelfde regio woonde en claimt dat hij vaak naar zijn oom in Doshi op bezoek ging, kan evenwel verwacht worden dat uw verklaringen doorleefder zouden zijn en meer met de realiteit zouden stroken. Er kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat u in het kader van uw tweede onderhoud lijkt te proberen uw incorrecte verklaringen ongedaan te maken. U stelde tijdens uw tweede onderhoud immers plots dat u slechts één keer naar uw oom zou zijn geweest. Dit is geenszins in overeenstemming met uw verklaringen die u in het kader van uw eerste onderhoud aflegde en die niet voor interpretatie vatbaar zijn. Uw tweede versie van de feiten wijst er op dat u naar eigen goeddunken uw relaas wijzigt en indiceert dat u gekunstelde verklaringen aflegt inzake uw recente herkomst (CGVS 2 p. 4).

Daarnaast blijkt dat u amper naar school zou zijn gegaan en dat u daarentegen op de landbouwgronden van uw familie werkte (CGVS 1 p. 12 en 9). Ofschoon u betrokken was bij de werkzaamheden op de landbouwgronden legde u merkwaardige verklaringen af over de omvang van de gronden uw familie in haar bezit heeft. U stelde: "Die afmeting voor mij is niet zo duidelijk. Ik kan niet vertellen hoe groot. Ik denk 300 of 500 jeribs. Maar u bent nu heel ver van mij. Ik kan dat niet zeggen van hier tot daar." (CGVS 1 p. 9) Tijdens het tweede onderhoud werd opnieuw ingegaan op het onderwerp en werd opnieuw gevraagd hoeveel landbouwgrond uw familie in haar bezit had. U antwoordde: "Ik ken het systeem van jerib niet. Ik weet het niet hoeveel het is. Maar als je hier bent kan ik het laten zien en tonen hoe groot dat land is." Er werd u vervolgens of u de oppervlakte van de landbouwgronden kon uitdrukken op een andere manier dan via jeribs. U gaf toen aan: "Dus kijk er is ook een systeem van biswa. Maar ik weet niet hoeveel biswa of jerib dat land was. Vader was meestal met die landen bezig. Maar ik kan het laten zien als ik kan zeggen van dit tot dat gebouw."

Er werd vervolgens opgemerkt dat het bevreemdend is dat u zich niet in jeribs of in biswa kan uitdrukken aangezien u in de landbouwsector actief bent geweest en het om jullie eigen gronden ging. Merkwaardig genoeg gaf u vervolgens aan: "Ik weet wat jerib is en hoe je dat moet meten en afmeten voor een stuk landbouwgrond. Maar ik weet niet hoeveel dat stuk van ons was." Vervolgens werd u er op gewezen dat deze uitleg, als zou u wel overweg kunnen met de eenheid jerib maar het niet kan zeggen voor jullie eigen gronden, nog bevreemdender is. Vervolgens gaf u aan: "Ongeveer 300 jerib. Jullie zijn hier niet, ik kan het niet tonen, maar het is ongeveer 300 jerib groot. Als jullie daar zijn kan ik dat laten zien hoe groot ik daarmee bedoel. Ik heb dat nooit gemeten precies hoe groot dat land is." (CGVS 2 p. 11) Landbouwgronden met een oppervlakte van 300 jerib kennen een equivalent van 600.000 vierkante meter, hetgeen weinig realistisch is. Uw verklaringen waren weinig overtuigend en wijzen er in elk geval op dat u weinig duidelijkheid kan scheppen over de landbouwpercelen van uw familie en vooral dat u geen affiniteit heeft met agrarische basisconcepten, hetgeen verder twijfels doet rijzen aan uw recente herkomst uit Ghara Shakh.

U legde verder veranderlijke verklaringen af over het district waar uw eigen dorp toe behoort. Vooreerst blijkt dat u de regio Dand-e-Ghuri (een regio in het Pul-e-Khumri district ten noordwesten van Pul-e-Khumri) verwart/verwisselt met het nabijgelegen district Dahana-e-Ghuri. Aangezien u nabij de districtgrens woonde werd, om duidelijkheid te krijgen, gevraagd waar het districthuis van uw district zich bevond en u gaf aan dat dit in Dand-e-Ghuri was (CGVS 1 p. 5). Er werd later tijdens het onderhoud gevraagd waar u uw taskara heeft afgehaald. U stelde dat u hiervoor naar het provinciehuis bent geweest in de stad Pul-e-Khumri. Er werd u vervolgens gevraagd waarom u niet naar het eigen district bent geweest waarop u antwoordde: "Mensen die vaak naar districthuis gingen konden problemen krijgen met taliban. Dat was gevaarlijk. Vader zei we gaan gewoon in provinciehuis aanvragen. Dat komen ze niet te weten. Ze kunnen ook denken ja die zijn gewoon naar stad vertrokken." (CGVS 1 p. 13) Er werd u nogmaals gevraagd uit welk district u zelf kwam: "Dand-e-Ghuri. Sommigen noemen het Dahana en anderen Dand-e." (CGVS 1 p. 18). Nadat u er vervolgens op gewezen werd dat Pul-e-Khumri veel dichterbij uw dorp dan u beweerde gaf u, in tegenstelling tot eerder, aan dat uw dorp dicht bij de grens ligt, maar wel hoort bij het district Pul-e-Khumri (CGVS 1 p. 20). Dat er onzekerheid kan zijn wanneer iemand effectief in een grensgebied woont kan enigszins worden aangenomen. Evenwel is het opmerkelijk dat u hierover veranderlijke verklaringen aflegt en dat u bovendien zou aangeven dat jullie naar het provinciehuis gingen om een taskara te verkrijgen omdat veiliger was dan uw eigen district. U gaf initieel immers meermaals aan dat u uit Dahana-e-Ghuri kwam en dat u uit veiligheidsoverwegingen naar het andere district ging, terwijl Pul-e-Khumri wel degelijk uw eigen district was (zie kaarten in landeninformatie). De weinig overtuigende verklaringen ter zake liggen dan ook in het verlengde van de eerdere vaststellingen.

Naast voorgaande opmerkingen moet verder worden gesteld dat uw kennis over de actuele situatie in uw herkomstregio evenzeer weinig overtuigend bleek te zijn. U blijkt weliswaar algemeen op de hoogte te zijn van het oploeiend geweld tussen de overheid en de taliban in de loop van 2015 in Dand-e-Ghuri, maar u bent ter zake weinig concreet (o.m. CGVS 2 p. 8). De door u aangereikte informatie was rudimentair maar weinig doorleefd en wanneer gepolst werd naar belangrijke gebeurtenissen, concrete incidenten of persoonlijkheden uit de regio blijkt andermaal dat uw kennis beperkt is. Zo blijkt dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van de Dand-e-Ghuri-deal die omstreeks september 2015 werd gesloten (zie o.m. artikel 'TOLONews - Dand-e-Ghuri On Verge Of Turning Into Taliban Hub: Officials'). Volgens de Dand-e-Ghuri-deal hadden Afghaanse veiligheidsdiensten niet langer de mogelijkheid/toestemming om militaire operaties uit te voeren in uw herkomstregio en konden zij niemand meer arresteren zonder de toestemming van lokale ouderen. Volgens medewerkers van de provincieraad viel de Dand-e-Ghuri regio amper enkele dagen na de controversiële deal in handen van de taliban. Hoewel het akkoord snel zou geschonden worden, staat vast dat op het moment dat het akkoord werd gesloten dit een erg impactvolle gebeurtenis was die zonder twijfel bij de inwoners van de regio bekend moet geweest zijn. U gaf aan dat er wel gesprekken plaatsvonden tussen de overheid en lokale mensen, maar u gaf evenzeer aan dat dit zonder resultaat was en dat er geen afspraken werden gemaakt over wat de overheid wel en niet kon doen in uw herkomstregio (CGVS 2 p. 18). Dat u kennelijk niet op de hoogte bleek te zijn van het akkoord dat werd gesloten wijst er verder op dat er aan uw recente herkomst uit de regio geen geloof kan worden gehecht. Gelijkaardige vaststellingen kunnen gemaakt worden over Surkh Khotal, één van de vier dorpen die u uit uw regio heeft opgesomd. Gevraagd of u iets meer kon vertellen over het dorp of naar gebeurtenissen gelinkt aan het dorp gaf u aan dat u geen extra info had (CGVS 2 p. 16). U werd aangaande Surkh Khotal in de juiste richting geduwd wanneer u de vraag kreeg of u iets wist over een akkoord dat in het dorp werd gesloten om een wapenstilstand te verkrijgen. Ook met deze informatie had u geen idee waar het over kon gaan (CGVS 2 p. 18).

Nochtans sloten ouderen van Surkh Khotal, nota bene een Hazara-gemeenschap, een opmerkelijke deal met de taliban om te vermijden dat er in het dorp nog gevechten zouden plaatsvinden. In ruil hiervoor beloofde men om belastingen te betalen aan de taliban, om wanneer nodig eten te geven aan de taliban en om de taliban vrije doorgang te garanderen in de regio (zie artikel 'Taleban in the North: Gaining ground along the Ring Road in Baghlan'). Wanneer in een naburig dorp dergelijke afspraken worden gemaakt kan verwacht worden dat dit ook in uw dorp bekend raakt. Dat u opnieuw geen informatie had over dergelijke ingrijpende wijzigingen tijdens een rumoerige periode in uw herkomstregio is twijfelachtig en doet verder vermoeden dat u reeds eerder bent vertrokken uit Gharo Shakh.

Verder is het sprekend dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van de brandstichting in twaalf moskeeën in Dand-e- Ghuri (CGVS 1 p. 17). In de loop van amper tien dagen eind juli/begin augustus 2015 werden twaalf moskeeën in brand gestoken in de Dand-e-Ghuri-regio. Bij de brandstichtingen, die als heiligschennis werden aanschouwd, werden zes van de twaalf moskeeën volledig verwoest. Indien u zich op dat moment nog in de regio zou begeven hebben kan redelijkerwijs verwacht worden dat u hiervan op de hoogte zou zijn geweest. Dat u hier niet van op de hoogte bleek te zijn versterkt dan ook verder de eerdere vaststellingen die er op wijzen dat u reeds eerder weg ging uit uw herkomstregio (zie artikel '12 mosques torched in past 10 days in Baghlan').

Aansluitend blijkt ook uw kennis van belangrijke personen en plaatsen en de hieraan gelinkte gebeurtenissen/ incidenten weinig overtuigend. U weet wie Aminullah Amarkhel is en dat er betoogd werd tegen zijn overplaatsing, evenwel weet u niet wanneer dit zou geweest zijn en wat er dan uiteindelijk gebeurd is in dat verband (CGVS 1 p. 16-17 en CGVS 2 p. 7). U heeft verder een oppervlakkige kennis van het incident met Farkhanda en gaf aan dat iemand haar van iets heeft beschuldigd en dat hierdoor werd gedood door een menigte (CGVS 1 p. 17). Zonder dat er naar gevraagd werd noemde u somde u daarnaast nog Abdul Sattar Bariz en Mohamad Ewaz Naseri op, respectievelijk de provinciegouverneur van Baghlan en het hoofd van de politie. Wanneer dan evenwel gevraagd werd wat u kon zeggen over de provinciegouverneur bleek dat u niets over hem wist. Gevraagd naar zijn voorgangers moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven (CGVS 1 p. 17). De oppervlakkige kennis die u aan de dag legde staat tegenover bevreemdende onwetendheden. Over Abdullah Haris, een definitief geschorste burgemeester van Pul-e-Khumri die eerder al werd aangehouden nadat hij werd beschuldigd een aanslag te hebben laten uitvoeren op een gemeenteraadslid, had u geen informatie (CGVS 2 p. 25). De naam Mohammad Safar zei u niets, terwijl hij evenzeer geschorst werd van zijn functie als burgemeester in Pul-e-Khumri (CGVS 2 p. 25) (zie artikels landeninformatie). Indien u toen nog in de regio was geweest kan verwacht worden dat deze gebeurtenissen u ter ore zouden gekomen zijn. In diezelfde zin is het opmerkelijk dat u kennelijk nog nooit hoorde over Mohammad Rasool Mohseni (CGVS 2 p. 5). Rasool Mohseni was hoofd van de provincieraad in Baghlan en werd aanschouwd als een machtig persoon in de regio en een fors tegenstander van de taliban in Baghlan. Op 20 mei 2013 kwam hij, net als dertien anderen, bij een gerichte aanslag om het leven in Pul-e-Khumri (zie artikels landeninformatie). Dat de naam Mohammad Rasool Mohseni u niets zegt is gezien voormelde situatie merkwaardig.

In uw regio is de taliban talrijk aanwezig, u geeft desondanks aan dat u slechts van twee talib-commandanten hoorde, namelijk Mawlawi Lal en Mawlawi Jalal Uddin (waarbij over die laatste geen info werd teruggevonden). Behalve hun naam en het gegeven dat ze gevaarlijk zijn kan u weinig concrete info geven over hen. Wanneer vervolgens andere noemenswaardige betrokkenen uit het conflict aan uw worden voorgelegd blijkt dat u nooit over hen hoorde (o.m. Sher Alam/Masood Khan (taliban), Mullah Alam (voormalig commandant van Hezb-e- Islami uit Dand-e-Ghuri die slachtoffer werd van een aanslag en strijd voerde tegen taliban), Juma Din Mubarez (lokale commandant en voormalig jihadi die strijd voerde tegen taliban)). Ook van Qurghan Tapa had u nog niet gehoord. Nochtans is deze heuvel reeds jaren van strategisch belang in het conflict en in 2015, toen de Afghaanse veiligheidsdiensten een reeks weinig succesvolle aanvallen op de taliban uitvoerde, was Qurghan Tapa de enige controlepost die nog onder controle viel van de Afghaanse lokale politie. Alle andere controleposten in de regio Dand-e-Ghuri waren intussen in handen van de taliban gevallen. Opnieuw moet worden gesteld dat uw verklaringen weinig overtuigend bleken te zijn en liggen deze in lijn met de andere vaststellingen die twijfels doen rijzen over uw recente herkomst.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat u evenmin documenten heeft voorgelegd die uw identiteit en mogelijks ook uw herkomst kunnen staven."

Er dient te worden vastgesteld dat, daar waar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel is dat voormelde vaststellingen en overwegingen erop wijzen dat verzoeker zijn recent verblijf in Ghara Shakh, in het Pul-e-Khumri-district, in de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, de Raad evenwel van oordeel is dat de voormelde motieven doen besluiten dat geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers herkomst uit het dorp Ghara Shakh in het Pul-e-Khumri-district. In dit verband dient er nog op gewezen dat de elementen die verzoeker wel kon uiteenzetten over zijn beweerde regio van herkomst, via zelfstudie of overdracht van derden kunnen zijn verworven. De lacunes in verzoekers kennis zijn bovendien van dermate zwaarwichtige aard dat ze niet kunnen worden ongedaan gemaakt door de kennis die hij wel op een correcte wijze weergaf. Verzoekers betoog in het verzoekschrift aangaande het feit dat hij zijn afkomst wel degelijk aannemelijk heeft gemaakt en iemand niet recent in zijn land van herkomst of nationaliteit moet hebben verbleven om bescherming te kunnen krijgen, kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd. Ten overvloede merkt de Raad nog op dat, daar waar verzoeker van mening is dat een recent verblijf niet moet worden aangetoond, van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status”*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vluchtrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Verzoekers betoog in het verzoekschrift kan bijgevolg allerminst worden bijgetreden.

Waar verzoeker nog verwijst naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 206 172 van 28 juni 2018, nr. 206 450 van 3 juli 2018, nr. 176 408 van 17 oktober 2016 en nr. 179 165 van 9 december 2016 dient te worden onderstreept dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht en ieder dossier individueel wordt beoordeeld.

In zoverre verzoeker nog aanhaalt dat hij omwille van zijn Hazara-etnie een risicoprofiel heeft in Afghanistan, benadrukt de Raad dat, om te oordelen of er sprake is van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, alle omstandigheden in rekening moeten worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Dit blijkt evenwel niet uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier, noch uit het verzoekschrift. De Raad benadrukt te dezen dat verzoeker noch tijdens zijn persoonlijk onderhoud, noch in onderhavig verzoekschrift afdoende concrete aanwijzingen naar voor bracht waaruit kan blijken dat hij als Hazara een bijzonder risico zou lopen in geval van terugkeer naar Afghanistan. De loutere verwijzing naar een algemeen rapport en het poneren van een vrees voor vervolging, dan wel een onmenselijke of vernederende behandeling kunnen immers geenszins volstaan om aan te tonen dat ook verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan aan een dergelijke behandeling zal worden onderworpen. Aldus toont verzoeker niet aan dat hij persoonlijke problemen kent omwille van zijn Hazara geloofsovertuiging.

2.2.2.4. Aangezien uit het voorgaande blijkt dat verzoeker zijn herkomst uit het dorp Ghara Shakh, in het Pul-e-Khumri-district, in de provincie Baghlan in Afghanistan niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

2.2.2.5. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.6. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het dorp Gharo Shakh, in het Pul-e-Khumri-district, in de provincie Baghlan in Afghanistan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Verzoeker voert nog aan dat hij zal worden opgesloten met het oog op verwijdering naar Afghanistan, Kabul en dat in dat geval zal moeten worden onderzocht of Kabul als *“relevant en redelijk vestigingsalternatief beschouwd kan worden”*. Dienaangaande kan vooreerst worden vastgesteld dat de bestreden beslissing op geen enkel ogenblik gerefereerd heeft aan een intern vestigingsalternatief in Kabul. De verzoekende partij gaat er voorts aan voorbij dat zo de bewijslast inzake een intern vestigingsalternatief inderdaad bij de beslissende overheid berust dit in de eerste plaats veronderstelt dat de verzoekende partij aan haar plicht tot medewerking overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet heeft voldaan. Zoals hoger reeds uitvoerig werd vastgesteld heeft verzoeker zijn herkomst uit het dorp Gharo Shakh, in het Pul-e-Khumri-district, in de provincie Baghlan in Afghanistan niet aannemelijk gemaakt waardoor hij zelf een onderzoek naar een intern vestigingsalternatief onmogelijk heeft gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is.

De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.6. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing "*nietig te verklaren*", wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER